Danas se ponovno vraćamo na promišljanje o svrsi našeg osobnog postojanja i smislu naših života. Da li u svemu tome što se događa nama i drugim ljudima oko nas postoji neka nit-vodilja, nešto što sve te događaje i situacije, u kojima sudjelujemo mi i drugi oko nas iz dana u dan, povezuje i daje im smisao, nešto što mi kršćani nazivamo **BOŽJOM VOLJOM**?

Kroz iskustva u svojem životu prije nego sam spoznao Gospodina Boga, kroz obraćenje i promjenu života po Božjim zapovijedima i njegovoj Božjoj riječi, sadržanoj u Bibliji, čitao sam i slušao o mnogim svjedočenjima što je to smisao života. Mnogo sličnih svjedočanstava koja govore o tome da svatko onaj koji je pronašao pravi i trajni smisao života, to jednostavno nije mogao pronaći bez Gospodina Boga. On svakom životu, svakog od nas, daje jedini i trajni smisao. Samo, svatko od nas to mora sam za sebe pronaći…

Kada ja sam sebe upitam; dobro Ivica, što je po tebi smisao tvojeg života a i života drugih dragih ljudi oko tebe, što bih rekao?

Dugo sam se to pitao, pronalazio razne odgovore koji su mi odgovarali, ali, ja sam nekako pronašao i svoj odgovor, odgovor koji mojem životu daje puni i trajni smisao. Mislim da to nije neki originalni odgovor, ali je moj odgovor, SMISAO MOJEG ODGOVOR.

SMISAO MOJEG ŽIVOTA JE PREPOZNATI, PRIHVATITI I IZVRŠITI SVETU BOŽJU VOLJU ZA SVOJ ŽIVOT I ŽIVOTE SVIH ONIH KOJE MI GOSPODIN BOG POŠALJE NA MOJ ŽIVOTNI PUT.

PREPOZNATI, PRIHVATITI I IZVRŠITI SVETU BOŽJU VOLJU …

Ali, što je to uopće BOŽJA VOLJA? Kako bi nju opisao?

Da bi mogli razmišljati o Božjoj volji, prvo moramo vjerovati u Gospodina Boga. Da postoji, tu i sada, i da je sve stvorio…

Trebamo mu dati prvo mjesto u svemu i vjerovati da iza ovog našeg ovozemaljsko života postoji još nešto, nešto gdje živi On, Bog, i svi koji su Njegovi, koji su ga priznali za svoga Boga. Kraljevstvo Božje i vječni, ali stvarno vječni život poslije završetka ovog našeg zemaljskog života.

Jer, bez vjere da postoji ŽIVI BOG ne možemo tražiti smisao u tome da taj isti, ŽIVI BOG, koji nas je davno osmislio i stvorio, ima točno predviđeno sve za nas i naš život.

A ja u to čvrsto vjerujem … već punih 10 godina …

I JEDNOM MI JE DOŠLO U MISLI, KAKO JE TO PREKRASNO ŠTO ME NEGDJE, NEKAD, GOSPODIN BOG OTAC, OSMISLIO.

ON, SVEMOGUĆI, U SVOJEM OSMIŠLJAVANJU I STVARANJU SVIJETA, PRONAŠAO JE I JEDNO MJESTO ZA NEKOG UPRAVO TAKVOG KAKAV SAM JA.

SA SVIM MOJIM MANAMA I DOBRIM STRANAMA.

UPRAVOG TAKVOG KAKAV SAM SADA, U OVIM TRENUCIMA DOK OVO GOVORIM, A I U SVIM ONIM PRIJAŠNJIM TRENUCIMA MOJEG ŽIVOTA.

TAKVOG ME OSMISLIO, TAKVOG ME STVORIO.

TAKVOG ME VOLI…

JER JA SAM NJEGOVO LJUBLJENO DIJETE, ON MENE TREBA KAKO BI IZVRŠIO ONO ZA

ŠTO ME OSMISLIO, STVORIO, PO MOJOJ MAJCI RODIO…

ON MENE TREBA…

ZATO ME OSMISLIO I STVORIO DA BUDEM TU GDJE SADA JESAM.

U OVOJ, NJEGOVOJ I MOJOJ OBITELJI, SA OVOM SUPRUGOM S KOJOM ME SPOJIO I BLAGOSLOVIO NA CRKVENOM VJENČANJU NAŠU VEZU, SA DJECOM KOJU NAM JE DAROVAO…

U OVOM MOJEM GRADIĆU IVANCU, MEĐU OVIM LJUDIMA …

JA SAM MU VAŽAN, JA SAM MU VRLO VAŽAN, PREDRAGOM MOM STVORITELJU, BOGU OCU SVEMOGUĆEMU…

JER JE ON ZA MENE OSMISLIO I ZADATKE, PROBLEME, RADOSTI, TUGE…

KAKO ZA MENE TAKO I ZA SVE ONE KOJE MI JE POSLAO NA MOJ ŽIVOTNI PUT.

I TU JA MORAM NEŠTO UČINITI. TU JE NEGDJE SMISAO I MOJEG ŽIVOTA, MOJE ISPUNJENJE.

MORAM PROSLAVLJATI NJEGA, BOGA OCA STVORITELJA…

DA SE ON PREKO MENE PROSLAVI I U MOJEM ŽIVOTU I U ŽVIOTU DRUGIH LJUDI OKO MENE…

JA SAM MU TAKO VAŽAN, JER BEZ MENE, KAKO JE ON TO OSMISLIO, SE NEĆE MOĆI PROVESTI SVE ONO ŠTO JE ON ZAMISLIO ZA LJUDE I SITUACIJE S KOJIMA SE JA SREĆEM.

ON JE UPRAVO SVE TO ZA MENE ZAMISLIO I STVORIO ME UPRAVO TAKVOG, ZA SVE TO …

DA BUDEM MUŽ SVOJOJ ŽENI…

DA BUDEM OTAC SVOJOJ DJECI…

DA BUDEM SIN SVOJIM RODITELJIMA…

DA BUDEM BRAT I POLUBRAT MOJOJ SESTRI I MOJOJ POLUBRAĆI…

DA BUDEM PRIJATELJ LJUDIMA OKO SEBE…

DA RADIM POSAO KOJI RADIM…

DA POMOGNEM, RIJEČJU I DJELOM, SVIMA ONIMA KOJI SU POSLANI NA MOJOJ ŽIVTNI PUT U POTREBI…

I DA SVE TO ČINIM, NE ZATO JER JA TAKO HOĆU I JER SU TO MOJE ZASLUGE, NE, NEGO ZATO JER JE ON, GOSPODIN BOG OTAC, TAKO TO OSMISLIO I STVORIO…

TO JE NJEGOVA BOŽJA VOLJA ZA MOJ ŽIVOT…

I, TO JE SMISAO MOJEG ŽIVOTA…

A KAKO ĆE SE ON PROSLAVITI?

PA JEDNOSTAVNO, JER ČINEĆI SVE TO ZATO JER SAM SVJESTAN DA JE TO SVE BOŽJE DJELO, I JA I SVE OVO OKO MENE, JA SVE ČINIM TRAŽEĆI BOŽJU VOLJU U SVEMU TOME, PRONALAZIM JU I VRŠIM…

I ONDA I JA I SVI OKO MENE VIDIMO DA JE SVE TO ZAPRAVO BOŽJE DJELO, DA JE GOSPODIN BOG SVE OVO OSMISLIO I STVORIO, DA JE ON JEDAN JEDINI, SVET I PRESVET, POČETAK I KRAJ…

I ŠTO JOŠ … NAKON SVEGA TOGA, U OVOM ZEMALJSKOM ŽIVOTU, ON JE OSMISLIO I PREDODREDIO DA ONDA, JEDNOG DANA KADA ZAVRŠIM OVOZEMALJSKI ŽIVOT, PRIJEĐEM K NJEMU, U NJEGOVO KRALJEVSTVO ZA VIJEKE VJEKOVA, U NEMJERLJIVU RADOST I MIR.

ZNAČI, JA SAM VAŽAN …

I MOJA SUPRUGA JE VAŽNA …

I MOJA DJECA, RODITELJI, PRIJATELJI …

ZNANI I NEZNANI …

SVI SMO MI, SVAKI NA SVOJ NAČIN VRLO, VRLO VAŽNI, U STVORITELJSKOM PLANU NAŠEG PREDRAGOG STVORITELJA, BOGA OCA NEBESKOGA.

SVI MI IMAMO ITEKAKVE ZADATKE U SVOJIM ŽIVOTIMA …

MNOGE SITUACIJE SE BEZ NAS JEDNOSTAVNO NE MOGU DOGODITI.

JER JE NJIH OSMISLIO I STVORIO BOG OTAC UPRAVO S NAMA … MI SMO MU U NJIMA NAJVAŽNIJI … BEZ NAS IH NEMA …

I OSTANE MI SAMO DA SE OKRENEM OKO SEBE I DA VIDIM ŠTO JOŠ MOGU UČINITI, ŠTO JOŠ MISLIM DA GOSPODIN OD MENE OČEKUJE DA UČINIM …

ŠTO JE BILO, TAKO JE TREBALO BITI, GOSPODINOVA VOLJA SE UVIJEK IZVRŠI, I TU VIŠE NIŠTA NE MOGU UČINITI.

NO, ZA SVAKI SADAŠNJI TRENUTAK IMAM ŠTO REĆI I UČINITI. TO JE MOJE, I SVAKOG OD NAS.

SAMO SVAKI SADAŠNJI TRENUTAK. PROŠLOST JE PROŠLA I VIŠE NIJE NAŠA.

A BUDUĆNOST … BUDUĆNOST JE SAMO GOSPODINOVA. ON JEDINI ZNA ŠTO ĆE I KAKO BITI.

MOJE JE SADA. ZA OVE TRENUTKE KOJI SE SADA DOGAĐAJU… OVE TRENUTKE KADA OVO GOVORIM, SVJEDOČIM ZA NJEGA … ZA TO ME GOSPODIN BOG OTAC DAVNO OSMISLIO … I SVE ONO ŠTO ĆE MI DONIJETI OVO JUTRO, I DANAŠNJI DAN …

O BOŽE, KOLIKO POSLA IMAM …

DA PREPOZNAM SVE ŠTO SI OSMISLIO DA UČINIM, DA TO PRIHVATIM I DA ONDA TO UČINIM.

SA MIROM I RADOŠĆU U SRCU …

O, KAKO JE LAKO ISPUNITI DAN… I SRCE … I DUŠU, KADA TAKO RAZMIŠLJAM I RADIM …

I SVE IMA SMISAO, SVAKI TRENUTAK MOJEG ŽIVOTA … Božja volja za moj život …

U traženju odgovora o smislu života, uvidio sam da je sastavni dio spoznaje o smislu života kroz vršenje Božje volje postizanje mira, onog dubokog mira kojeg svatko od nas osjeti u svojoj nutrini kada mu se nešto u životu posloži.

U pronalaženju smisla svojeg života, kroz traženje Božje volje za moj život, susreo sam se i presvetom Djevicom Marijom i njezinim porukama vidiocima u MEĐUGORJU.

Tako sam jednom pročitao u jednoj knjizi da su jedine dvije osobe koje su bile SVOJIM IMENOM spomenute u svim njezinim porukama bile SVETI IVAN PAVAO II, I FRA SLAVKO BARBARIĆ, svećenik koji je toliko toga učinio da se svjedočanstvo o Međugorju prenese po čitavom svijetu.

Posebno me dotaknuo jedan njegov govor, kojim se obratio mladićima u zajednici za liječenje od ovisnosti od droge CENACOLO u Međugorju, kojima se obratio prilikom svojeg zadnjeg posjeta njima, prije svoje smrti.

Te njegove rečenice duboko su me dirnule jer su za fra Slavka rekli da on nije govorio "u vjetar" nego je prenosio svoje znanje koje je osobno stekao preko vlastitog životnog iskustva TE IZ VLASTITIH DUHOVNIH BITAKA.

U SVEMU TOME ŠTO JE FRA SLAVKO REKAO TIM MLADIĆIMA KOJI SU STRAŠNO TRPJELI RADI NEDOSTATKA MIRA U NJIHOVIM OBITELJIMA, VIDIO SAM I SEBE I PUNO DRAGIH LJUDI OKO SEBE.

U TRAŽENJU SMISLA ŽIVOTA...

S obzirom da se NAD TIM REČENICAMA DRAGOG FRATRA SVI MOŽEMO ZAMISLITI u traženju svojih odgovara za svoj život, donosim ih ovdje kako ih je on tamo izrekao.

Fra Slavko je rekao:

"ZNATE LI KADA GUBIMO MIR? KADA POČNEMO GLEDATI SAMO JEDNU STRANU NEKE OSOBE - JEDNU STRANU KOJU NE VOLIMO - ZANEMARUJUĆI OSOBU KAO CJELINU.

I TADA KRITIZIRANJE UĐE U NAŠE SRCE. ZABORAVLJAMO SVE OSTALO.

FOKUSIRANJEM SAMO NA TU JEDNU STVAR KOJA NAM SMETA, POSTAJEMO SLIJEPI.

ČAK I AKO JE TAJ NEDOSTATAK, LOŠA NAVIKA ILI GRIJEH, STVARAN, ZBOG FIKSIRANJA NA NJ, GUBIMO IZ VIDA LJEPOTU ŽIVOTA TE OSOBE, ONOGA ŠTO JE RANIJE ČINILA, ŠTO JE DALA, ŠTO JE PRETRPJELA, ITD.

ZATVARAMO SE U OGRANIČENU I POSVE ISKRIVLJENU SVIJEST O TOJ OSOBI JER SMO POSTALI ZATVORENICI TE JEDNE MALENE STVARI…

I TAKO GUBIMO ZAHVALNOST!

A BEZ ZAHVALNOSTI, NE MOŽEMO IMATI MIR. ZAHVALNOST OTVARA VRATA MIRA.

AKO VAM NETKO DOĐE KUĆI I AKO ZA NJEGA NEMATE NIŠTA DRUGO DO POHVALA I RIJEČI ZAHVALNOSTI ZA SVE ONO ŠTO JE UČINIO I SVIH NJEGOVIH NASTOJANJA, UZDRŽAT ĆE SE DA VAM BILO ŠTO ZAMJERI.

I VEĆ STE USPOSTAVILI PUT PREMA MIRU I POMIRENJU!

U MEĐULJUDSKIM ODNOSIMA NAS TAKO LAKO MOŽE UZRUJATI KARAKTERNA CRTA NEKE DRUGE OSOBE KOJA NAM SE ČINI NEPREMOSTIVOM!

ZAŠTO NE BISMO MOGLI PRIJEĆI PREKO TOGA? ZATO JER SMO OGRANIČILI NAŠ POGLED!

KAD SE TO DESI, TREBALI BISMO REĆI: 'O, NA PUTU SAM DA UNIŠTIM MIR!'

MORAMO DONIJETI OSNOVNU ODLUKU - DA UVIJEK BUDEMO ZAHVALNI I DA IMAMO OŠTRO OKO KAKO BISMO BILI KADRI UVIDJETI ŠTO DRUGI ČINE ZA NAS, PA ČAK I ONO ŠTO BOG ČINI ZA NAS PREKO DRUGIH LJUDI.

SMETA LI ME DANAS KIŠA? BOGU HVALA, DANAŠNJA KIŠA OMETA MOJE PLANOVE, ALI MOŽDA JE BOG ŠALJE DA PRIPREMI ZEMLJU KOJA ĆE NAS PREHRANJIVATI I IDUĆEG LJETA.

MORAM PROŠIRITI SVOJ POGLED I DOPUSTI MILOSTI DA DJELUJE TAMO GDJE MORA.

MOJOM ZAHVALNOŠĆU UVIJEK ĆE SE VRATITI I MOJ UNUTARNJI MIR."

Eto, to su prekrasne misli i rečenice od SLUGE BOŽJEGA, FRA SLAVKA BARBARIĆA, koji je spomenut u poruci DJEVICE MARIJE U MEĐUGORJU od dana 25.studenog 2000.g.

"DRAGA DJECO!

Danas, kad vam je nebo na poseban način blizu, pozivam vas na molitvu da preko molitve stavite Boga na prvo mjesto.

Dječice, danas sam vam blizu i blagoslivljam svakog od vas svojim majčinskim blagoslovom da imate snage i ljubavi za sve ljude koje susrećete u vašem zemaljskom životu i da možete davati Božju ljubav.

Radujem se s vama i želim vam reći da se vaš brat Slavko rodio u Nebo i da zagovara za vas.

Hvala što ste se odazvali mom pozivu."

TU PORUKU GOSPA JE DALA SAMO JEDAN DAN NAKON SMRTI FRA SLAVKA BARBARIĆA, KOJI JE UMRO 24.11.2000.G.!

ON JE DRUGI DAN NAKON ZAVRŠETKA SVOJEG ZEMALJSKOG ŽIVOTA, PO

SVJEDOČENJE PREDRAGE DJEVICE MARIJE, VEĆ BIO U NEBU, U BOŽJEM KRALJEVSTVU!

Kada još jedanput pročitate one njegove, gore napisane rečenice, i U NJIMA PRONAĐETE I SEBE I DRUGE OKO SEBE, shvatit će te zašto je dragog fra Slavka Gospodin odmah uzeo u Svoje Kraljevstvo.

JER JE TRAŽIO, I NAŠAO, I DRUGIMA NESEBIČNO DAVAO, SVOJ MIR!

Tako je, kao svećenik, za što ga je Gospodin davno osmislio i predvidio, prepoznao, prihvatio i vršio Svetu Božju za svoj život.

Tako je on pronašao i imao smisao svojeg života sve do zadnjih trenutaka a tako je i nastavio živjeti svoj vječni život u Božjem Kraljevstvu.

A to bi svi i mi htjeli, vjernici i nevjernici, živjeti potpuno smisleni život ovdje na zemlji i još nešto, puno ljepše, poslije ovozemaljske smrti…